

מסורת הש"ס

גל מודים. ואפילו לרבנן דאמרי אבודה בשעת הפרשה רועה מזה
 ואם משך אחת מהן וזו והקריבה מדעתה דמה האחרת בידיה דגלי
 עמינה דלא יאכספא ליה מינה ואפילו משך האבודה ותכספר בה
 והשאלת אחר שאל אבדה מעולם ומתה וזו פליגי רבנן היינו צנא
 תלך דגלי דעמיה דניחא ליה
 (תקנייהו) (א) שהפירש חטאת ואברה
 הפירש אחרת ונמנאלת הראשונה וזה
 פשוטו ליתלך וזה יעשה האמרינן ליה
 (תכספר) (ב) באבודה ושאינה אבודה
 ורעה הוה ימי דקמי מללו ומללו
 משמע דאם הביא מחמד מהן השני
 לך ליה המלל ואפילו תכספר באבודה
 ושכחת לה כגון שמשך מדעתו ולא
 מלך דהשת רבנן מזה הלך קנא
 קנא תקנתא ביא חזויה וזו (א) וכן
 וקנתא ניחא ליה טפי מלומר יבוא
 יערה לבית דין ומלך ואמר לו
 יתכספר באבדוין ושאינן אבדוין יפלו
 נדבה: **גלל לריב אבא דאמר.**
 (א) משך מדעתו את האבודה ותכספר
 בה אמרי רבנן דהרעה (א) והואל היא
 נדבה ונלך דהרעה מעולם ואע"ג
 נלך נלך ובה פליגי: **דריב סבר**
ועריס לאכוד כאכוד דמי. המפרש
 וחת קרין אכוד דעו כאכוד וזו היכי
 וזו תכספר בשאינו אכוד מודים
 אמת האכוד הנשאר היינו מי
 ותכספר באכוד מה שאינו אכוד:
 (א)

1. ודעותיה ממנה יאכלו
אחריו וכני מוצות תאכל
במקום קדש בחצר אהל מועד
יאכלות: ויקרא ו ט

(ב) דש"י ד"ה הכל מודים וס' בתקנתה"י בבין שהפדש:
(ג) ד"ה אלף לר"י אלף וס' דמשה (ואת) שאיבה
אבודה הוסיף וס' לל: (א) ד"ה ורבנן וס' דמי וע"כ הא דקתני:

[illegible]

8) אלא לרי אבא כו', ולא רצה לתרץ דנידוק הכי הא אם משך אחד מהם כלומר אותה שאינה אבודת השניה ילכו לים המלח דמאלו ומאלו משמע לא שניא

שאלה נ"ר אבא כ"ו ורבנן סברי לאו כחצוד דמי. ורועה אשכנזי
הקריב בשבת מעמדה לאחז מאסו משכב [א] לא מהני שבת אלא
בשאינה אכודה ורבנן היא דמפרשי לאחז לאו כחצוד דמי וגבי מעו
אשכנזי שאני אבדורין [ב] [א] (וחלין) דפשיין אולי לים המלח לאי כרנן
משמיה וקודם ששיטתו נמלאת הרשאותו תמות ורבין היא אלא דמאר אבד
אשכנזי נקט הקריב כלל ליתיה הפריס סתמא דכשתלח לוה הוה נקט
וקנה [ג] דלא עשו אקנה בקדושים. דלא איכפת לן אי מייחא שניה
ותניחין אחת מהן תקרב כדי שחמות השניה שתקרב שאינה אכודה
[ד] דבא לימרוך דאמרין ליה הכפרס כחצודה אלא ההיא דנמלאת לאחר
אין אם נמלאת קודם ולא נמלאת. [א]. גבי שירי מנחה חביב ויקרי
מנחה דריש יאכלו קראי תימן הוא וקאמר בבלא בלא ה"ו ויקרי
א קשאי יאכלוס מנחון ואשכנזי יכנסו ויאכלו המנחה כדי שתאכל
חודה: אכילא מרובס. שני להן שירי מנחות הדרה: מאי לאו אפילו
חודה ליה נחת ומיפסל: השני ירעה. שני שפירי יום הכפרוס [ה] והכי פ
לאו נדמה הרשאות מנחת חבירו והוא קריב ופני שנוגו שני ירעה והכי פ

[illegible]

בסימולט סמיר דה'צ וכו'.

י(חבל) מורים שאם משך אחת מהן והקריבה) ירשאו רבי וס"א רבנן. ואי קשיא לישני לה נמי לר' אבא מאי הקריב לשמיטה וקודם שמיטה י(ראשונה) נמלאת ראשונה תמות ורבי היא דלמא אבודה בשעת הפרשה מזה וקפא וירשאו רבי לאו פירכא היא דל"כ אמאי

שֶׁשָׁר אַחַת וְהַקְרִיבָה
לָהּ כִּגְוֹן שִׁמְשֹׁךְ אַחַת
אֵלָּא ¹⁶ לִרְכִּי אֲבֵא
בְּמִתְכַפֵּר בְּשִׁאיִנִּי
לְמָה נִחְלָקוּ בְּמִתְכַפֵּר
פִּרְשִׁי לְאַיִבֹד כְּאִיִּבֹד
חֲסֹם לְכִי כְּרִכִּי ¹⁷ וְיֵמֵא
וְרִבְנִי בְּהִדְיָא קִתְּנִי
בְּסִיפָא הַמְּפִרִישׁ חֲטָאֵת
תַּחְתִּיָּה וְאַחֲרֵי כֵן
שִׁתְּיָהּ עֹמֶדוֹת אַחַת
דְּבָרֵי רֵאִי וְחֻכְמִים
אֵלָּא שְׁנִמְצָאֵת מֵאַחֲרֵי
תְּהִלָּתוֹת לִימֵי הַמֶּלֶךְ
שְׂכִיפֹר בְּעֵלִים הַמֶּלֶךְ

לוקח רבי [א] ורבנן [ו]
אמר רב הכל מודים
קריבה שהשניה מטה
לימלך דרבי סבר לא
מזרינן [ז] לך התכפר
ומתה ורבנן סברי
ואמרינן לך יהתכפר
ה תרעה מותיב רב
קנה בקדשים והתניא
דן שאם היתה אכילה
אין תתרומה כדי שתהא
כלוה מה ת"ל שאם
אין אוכלין עמה חולין
א נאכלת על הגסה
רבנן ורבי אבא אמר
כפר בשאינה אבודה
חלקו דמתכפר באבודה
כאבוד דמי [ח] ורבנן
תנין הישני ירעה עד
לנרבה שאין תטאת
מתה ואמר רב בעלי
מתכפר בשני שבוג
היה היה ליה כמפריש
הא דיתיד מטה
מאי

בן יום המלח דברי הכל דמסתמא משמע שקריבא דמסתמי בלא מתקן
 שך האבודא דמסתמי ודקה את לו. השתא לקיבא לתרומ' ירשא מנה
 הקריבא מנה ואכלה לתדקא על חל הקריבא דרועה השניה וכגון דתפסר
 ויפסר לאבד לאו לאבד דמי וסיפא דמשמע דאי מייתי מהד מינייהו
 ירשא רבנן וסיפא רבי. ואי קשיא לרבי אבא נמי מרין מאי הקריב יו
 בשעת הפרשה מנה וירשא וסיפא רבי היא לאי סיפא היא ד"א
 קריב לאשמועין יו דמסתמי וסיפא שך להקריב ולא מתקן לא עשו לו
 רבין ליה וזל לקיבא בשאינה אבדה רי. ורבנן סברי ר' ויהי משמע
 אבדה תמות דברי רבי ואמרינן ואמרינן אין תטאת מנה כי האי גוונא
 שפיטרו הנעלים היחיד ודאי מנה דליכא תקנתא בהמלה והוא הדין
 והותרת ומהו יכלי ואין וכו' וסיפא דקריב חזר אכל מנה
 עמה חולין ותרומה רבי. ואי קשיא לא אין מכישינא חזר לעורה לא
 השבע אכלה הוגנת: יאכלו. ה"א יאכלוהו קדרים דמשמע יאכלוהו
 יבי. וס"מ עשו תקנה בקדרים דקמי לא יאכלוהו עמה דבי שלא
 ישת לא לעיל (דף כג:). וז"ל: "בס"מ יומא דף קל"ג. בעלי חין נדמין.
 חל היו לה מתפרסם לאבד דמסתמי להראשון שמה הפרסום שיהא האחרים:

[illegible]

עין משפט
ור מצודה

א ב מ"י פ"ד תהלות
 פסח"מ הלכה ג:
 א ב מ"י פ"י תה"ל תפסה
 הקדננות הלכה יא:
 ב ד מ"י פ"ד תה"ל פסח"מ
 הלכה ג:
 [מ"י פ"ה תה"ל עזרת יוה"כ
 הלכה טו:]

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

המבצר המפורסם הזה, המכונה "המבצר הלבן", נבנה על ידי המלך סולטאן סעיד השני, המלך ה-18 של האימפריה העות'מאנית. המבצר נבנה על גבעה גבוהה, ומשקיף על העיר קונסטנטינופול (האיסטנבול של היום). המבצר נבנה בסגנון ארכיטקטוני עות'מאני, ונחשב לאחד מהמבצרים החשובים ביותר באסיה הקטנה. המבצר נבנה על ידי המלך סולטאן סעיד השני, המלך ה-18 של האימפריה העות'מאנית. המבצר נבנה על גבעה גבוהה, ומשקיף על העיר קונסטנטינופול (האיסטנבול של היום). המבצר נבנה בסגנון ארכיטקטוני עות'מאני, ונחשב לאחד מהמבצרים החשובים ביותר באסיה הקטנה.